

[Undervisningsministeren]

uddannelser, der er bygget oven på folkeskolen, men som ikke er videregående. Redegørelsen peger især på det problem, at studenter og HFere søger tilbage til erhvervsuddannelserne blandt de fortsatte skoleuddannelser.

Nu forholder det sig sådan, at de fortsatte skoleuddannelser, som vi jo altså også kalder ungdomsuddannelserne, efter undervisningsministeriets opfattelse principielt henvender sig til de 16-19-årige. Børnehave- og fritidspædagoguddannelserne hører derimod til de korterevarende videregående uddannelser, hvor minimumsalderen for optagelse efter loven er 18 år. Uddannelserne indgår i den koordinerede tilmelding og i totaldimensioneringen af de videregående uddannelser.

Som jeg allerede tidligere har redegjort for det, har jeg ingen planer om at sænke optagelsesalderen. Jeg kan endvidere henvise til mine tidligere besvarelser til hr. Bertel Haarder, hvoraf det fremgår, at der er tre ligeværdige adgangskrav: studentereksamen, HF, en faglig uddannelse eller to års erhvervs erfaring, 2 HF-fag, hvoraf det ene skal være dansk. Derudover er der afsat en rummelig kvota til ansøgere, som ikke opfylder disse krav, og i 1980 vil kvotaen for dispensater udgøre omkring 40 pct. på alle seminarier.

Administrationsdepartementet har tilsyneladende misforstået bekendtgørelsen om optagelse på børnehave- og fritidspædagogseminarier, idet det i redegørelsen fejlagtigt anføres, at optagelseskravene svarer til de længerevarende videregående uddannelser. Det er altså ikke tilfældet. Jeg finder, at der ved udformningen af bekendtgørelsen er fundet et godt balancepunkt mellem kravene til de fremtidige pædagogstuderende og ønsket om en bred social rekruttering til uddannelserne.

Bertel Haarder (V):

Jeg har tidligere ved besvarelsen af et skriftligt og et mundtligt spørgsmål fået at vide, at der slet ikke var tale om nogen stramning af optagelsesbetingelserne til børnehave- og fritidspædagogseminarierne. Men så læser jeg i denne rapport fra administrationsdepartementet, at man dér opfatter det som en stramning. Jeg læser i Børne- og Ungdomspædagogernes Landsorganisations blad »Børn og Unge«, at det er en stram-

ning. Det vil sige, at også den faglige organisation betragter det som en stramning og er enig med mig i, at det er en forkastelig stramning.

Jeg fik i sidste uge et brev fra tre elever ved Silkeborg højskole, som var taget på højskole i forvisning om, at det var en måde, hvorpå de kunne samle points til børne- og fritidspædagogseminarierne. De skriver: hvad er nu det for noget? Har man nu strammet det, bedst som vi er i gang med vores højskoleophold?

Alle er altså åbenbart enige om, at det er forkert, hvad ministeren har påstået i to svar, nemlig at der ikke er tale om en stramning. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren virkelig vil fastholde, at det ikke er en stramning, og om ministeren blot vil klare sig med, at administrationsdepartementet har misforstået det hele, og at det slet ikke er ministerens skyld, at der er flere og flere, der tager HF og studentereksamen og derved optager to pladser på 10.-12. klassetrin. Mener ministeren virkelig at kunne klare det med, at alle har misforstået det - undtagen ministeren?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hr. Bertel Haarder spørger mig, om jeg vil fastholde, at der ikke er tale om en stramning. Jeg vil fastholde, at den gruppe, hr. Bertel Haarder taler om, er bedre stillet under de nugældende forhold end under de tidligere gældende forhold.

Sagen er den, at de tidligere gældende optagelsesbetingelser til en vis grad gennem pointsystemet favoriserede folk med studentereksamen eller HF-eksamen, simpelt hen fordi det gav så mange points, at de automatisk røg ind på uddannelsen. Nu er der tale om tre ligeværdige grupper inden for gruppe 1, der kan blive optaget, og derudover er der sikret folk uden en formaliseret uddannelse en kvota, som i 1980 vil blive på 40 pct., og som i øvrigt hvert år vil blive fastsat under hensyn til ansøgergruppens sammensætning året forinden, således at der er et rimeligt stort antal pladser, der vil blive forbeholdt den type ansøgere. Jeg vil derfor fastholde, at netop den gruppe ansøgere, som hr. Bertel Haarder taler om, har bedre vilkår under dette optagelsessystem, end den havde under det hidtidige system.